

indeholdt Udvalgets Forslag dog noget fra det tidligere vedtagne afvigende, idet det netop var paa dette Punkt, at det havde vist sig, at det vanskelig vilde lykkes at naa til Enighed mellem Rigsdagens Afdelinger. Det var med Hensyn til det Afsnit, som handler om Ministerens Ansvar for retsstridig Opkrævelse af Statsskatter, for retsstridig Afholdelse af Statsudgifter og retsstridig Udstedelse af foreløbige Love, altsaa Lovforslagets §§ 7 og 8 (se ovfr.). Lovforslaget gaar her den Vej, udførlig og i det enkelte at bestemme, hvad der i de nævnte Retninger er retsstridigt og strafbart, og samme Vej var ogsaa Landstinget gaaet i 1906—07, men Forskellen mellem Affattelserne paa dette Punkt beroede netop paa, at Lovforslaget ikke indskrænker sig til at nævne de Handlinger, om hvis Retsstridighed og Strafbarhed alle vare enige, men medtager Handlinger, om hvilke der ikke blot har været ført en teoretisk Strid, men hvor — som Ordføreren udtrykte det — der ogsaa »i det praktiske Forfatningsliv er fremtraadt meget afvigende Anskuelser om, hvad der paa dette Omraade er retsstridigt og hvad der er retmæssigt som hjemlet ved Grundloven«, hvorfor Landstinget i den nævnte Samling stillede sig saaledes paa dette Punkt, at det lod de herhenhørende Bestemmelser kun omfatte alt, hvorom der er Enighed, medens »Døren holdes aaben for den kompetente Afgørelse ved Domstolen for de Tilfældes Vedkommende, med Hensyn til hvilke der var en saadan afvigende, diametralt modsat Anskuelse til Stede«. Da altsaa denne Vej maatte anses ufarbar, besluttede alt det i Samlingen 1907—08 nedsatte Udvalg sig »paa Initiativ af et dengang ny indtraadt Medlem« (o: H. N. Hansen) til ganske at opgve hin Opregning for udelukkende at holde sig til den almindelige Angivelse: hvad der er i Strid med Grundloven, er retsstridigt og strafbart, hvorved altsaa som Modsætning staar: hvad der har Hjemmel i Grundloven, er ikke retsstridigt og strafbart«. De paagældende Paragrafer lyde i Udvalgets Flertals Forslag saaledes:

§ 7. Opkræves Statsskat eller afholdes Statsudgift i Strid med Grundloven, bliver enhver derfor efter Reglerne i denne Lov ansvarlig Minister at straffe med Fængsel eller Bøde, og han kan efter Omstændighederne tilligemed eller i Stedet for saadan Straf dømmes til Embedsfortabelse.